

Sygn. akt II Cz 495/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Marian Raszewski SSO Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. J.

przeciwko M. J.

o alimenty

w przedmiocie skargi o wznowienie postępowania w sprawie o sygnaturze akt III RC 382/12

na skutek zażalenia M. J.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 28 kwietnia 2016 r. o sygn. akt III RC 181/16

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Marian Raszewski SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 495/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu odrzucił skargę o wznowienie postępowania w sprawie prowadzonej pod sygn. akt III RC 382/12 o alimenty, oddalił wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, wydanego w sprawie, której wznowienia domaga się M. J. a także rozstrzygnął o kosztach postępowania.

W uzasadnieniu wskazano, że skarżący uchybił ustawowemu terminowi uprawniającemu do wystąpienia ze skargą o wznowienie postępowania, gdyż z pozwu o uchylenie alimentów, wniesionym w dniu 11 marca 2013 r., wszczynającym sprawę prowadzoną pod sygn. akt. III RC 158/13 wynika jasno, iż już w tej dacie skarżący posiadał wiedzę o wyroku wydanym w sprawie sygn. akt III RC 382/12. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu Rejonowego, skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 410 § 1 in fine k.p.c.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł M. J. zaskarżając je w całości, domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wskazano, iż skarżący dopiero w dniu 26 lutego 2016 r. otrzymał pismo od Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kaliszu, z którego wynika, iż została wszczęta przeciwko skarżącemu egzekucja sądowa w oparciu o wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 26 września 2012 r., sygn. akt III RC 382/12. Skarżący podniósł również, iż w toku postępowania korespondencja doręczana była na niewłaściwy adres, stąd pozbawiony on został możliwości obrony swoich praw.

W odpowiedzi na zażalenie A. J. wskazała, iż twierdzenia skarżącego o błędnym adresie, na który doręczana była korespondencja w toku postępowania są nieprawdziwe i przedłożyła szereg dokumentów na potwierdzenie swojego stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W postępowaniu cywilnym obowiązuje zasada niewzruszalności prawomocnych orzeczeń sądowych (art. 365 § 1 k.p.c.). Przepisy określające warunki, w których może nastąpić uchylenie lub zmiana prawomocnego wyroku (a także merytorycznego postanowienia w postępowaniu nieprocesowym) muszą być zatem, jako wyjątek od wspomnianej reguły interpretowane ściśle. Możliwość ponownego rozpoznania prawomocnie zakończonej sprawy na skutek skargi o wznowienie postępowania pojawia się tylko wówczas, gdy spełniona zostanie choć jedna z ustawowych podstaw wymienionych w Kodeksie postępowania cywilnego a nadto zachowany zostanie ściśle określony ustawowy termin do wystąpienia ze skargą.

Analizując zarzuty zażalenia oraz argumenty Sądu Rejonowego podniesione w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia a także załączone do akt niniejszej sprawy akta spraw Sądu Rejonowego w Kaliszu prowadzone pod sygn. akt III RC 382/12 oraz III RC 158/13 w ocenie Sądu Okręgowego nie budzi żadnych wątpliwości, iż niniejsza skarga o wznowienie postępowania wniesiona została z przekroczeniem ustawowego - trzymiesięcznego - terminu wynikającego z art. 407 § 1 k.p.c.

Okoliczność ta wynika z faktu, iż w pozwie, datowanym na dzień 5 marca 2013 r., a wniesionym do Sądu Rejonowego w Kaliszu w dniu 11 marca 2013 r. przez profesjonalnego pełnomocnika M. J., wprost wskazano, iż żądaniem powoda jest uchylenie obowiązku alimentacyjnego wynikającego z wyroku zaocznego z dnia 26 września 2012 r. wydanego w sprawie III RC 382/12. Tym samym twierdzenia podniesione w skardze o wznowienie postępowania a następnie powielone w rozpoznawanym zażaleniu nie znajdują potwierdzenia w prawidłowo ustalonym przez Sąd Rejonowy stanie faktycznym. Nie ulega zatem również żadnej wątpliwości, iż zarzuty zażalenia w tym zakresie stanowią jedynie dowolną polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu I instancji.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Marian Raszewski SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski